

عنوان مقاله:

تحزب و ساختار اجتماعی - اقتصادی ایران (مطالعه موردی دوره اول تحزب 4521-4637 ه. ش)

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی، دوره 20، شماره 63 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 46

نویسندگان:

مرتضی سالمی قمصری - دانشجوی دکتری تاریخ ایران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

محمود مرتضایی فرد - دانشجوی دکتری تاریخ ایران دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

با آغاز دور دوم مجلس شورای ملی، احزاب رسماً کار خود را در ایران شروع کردند. اما ساختارهای اجتماعی - اقتصادی، بدون تغییرات محسوسی، همان ساختارهای سنتی قبل از پیروزی جنبش مشروطه بودند. غلبه جمعیتی با شیوه شهرنشینی نبود، طبقه متوسط نیز رشد نکرده بود و مناسبات اجتماعی - اقتصادی کاملاً بر پایه مناسبات سنتی قرار داشت. در واقع، کمتر نشانه‌ای از نشانه‌های عصر مدرن در آن به چشم می‌خورد. با توجه به شرایط یاد شده، احزاب نتوانستند در دوره اول تحزب (1304-1287 ه. ش) به حیات پویا و اثر گذار خود ادامه دهند؛ زیرا لازمه این استمرار و پویایی، پاسخ‌گویی به نیازی از نیازهای جامعه و وجود زیرساخت‌های مناسب بود. اما چون هنوز نیاز تعریف نشده بود مناسبات اجتماعی - اقتصادی نیز متناسب با جوامع دارای حزب، تغییر نکرده بود، طبیعی می‌نمود که احزاب نتوانند ادامه حیات دهند. از این رو، در مقاله حاضر، به بررسی شرایط اجتماعی - اقتصادی مورد نیاز برای ادامه حیات احزاب و مقایسه با شرایط اجتماعی - اقتصادی ایران در دوره اول تحزب پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

جنبش مشروطه؛ تحزب؛ ساختارهای اجتماعی؛ ساختارهای اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684313>

